

หนังสือธรรมคำกลอน

พระพรหม อินทจันทร์

หัวข้อธรรมคำกลอน

พระครูธรรมสาร

หัวข้อธรรมคำกลอน

อาจารย์บุชา

๑๐๐ ปี ชาตกาล ท่านอาจารย์พุทธทาส

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

โดยศิษยานุศิษย์และผู้มีจิตศรัทธา

ภาพปก : จากหนังสือ “ร้อยรสบทกวี ร้อยนิพุทธทาส”

ภาพปกหน้า : มีมือ นิธยา ศักดิ์เจริญ

ภาพปกหลัง : มีมือ ตาวิทย์ อุปอินทร์

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : เมษายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ บริษัท เอส.อาร์. พรินติ้ง จำกัด

โทร. ๐-๒๕๖๕-๒๒๑๐

สารบัญ

มุ่งธรรมรส งคกวี	๗
ส.ค.ศ.	๘
มองแต่แง่ดีเกิด	๙
เป็นมนุษย์ หรือ เป็นคน ?	๑๐
โลกรอดเพราะกตัญญู	๑๑
ตาบอด-ตาดี	๑๓
การงาน	๑๔
เป็นอยู่ด้วยจิตว่าง	๑๕
การฟังผู้อื่น	๑๖
อตตา หิ อตตโน นาโถ	๑๗
สุจิต-ทุจิต	๑๘
บุญเป็นอะไร	๒๐
บาปใหญ่-บาปเล็ก ?	๒๑
สุบบุหรี ?	๒๒
ถ้าสตรีดื่มเหล้า	๒๓
จริงซี !	๒๕

สารบัญ

ความสุข	๒๖
ความอยาก	๒๗
รสแห่งความเปลี่ยนแปลง	๒๘
ปากอย่าง ใจอย่าง	๒๙
สหายเฮีย !	๓๑
ของกู-ของสุ	๓๒
ตัวกู-ตัวสุ	๓๓
ยาระจับสรรพทุกข์	๓๔
ยามไหนก็ได้	๓๕
โลกนี้คืออะไรแน่ ?	๓๗
อาจารย์ไก่อ	๓๘
อะไรเผือก	๓๙
ต้นสนเฒ่า	๔๐
มีมาร-ไม่มีมาร	๔๑
อะไรที่ไหน	๔๓
มีอยู่แล้ว	๔๔

สารบัญ

รักสงบ	๔๕
นั่งริมธาร	๕๖
นั่งเหนือเมฆ	๕๗
ชาวบ้าน-ชาววัด	๕๘
กิเลสคุณ	๕๐
บ้าดี	๕๑
ปิด-ปิด-ปิด	๕๒
เปิด-เปิด-เปิด	๕๓
ความแก่	๕๔
ดับสังขาร	๕๖
มันมีเท่านั้นเอง	๕๗
ตายก่อนตาย	๕๘
ปัญญาจากสวนโมกข์	๕๙
กำมือเดียว	๖๑
ความทุกข์เกิด	๖๒
เราสร้างดวง อย่างไม่ให้ดวงสร้างเรา	๖๓

ส. ค. ศ.

- ๑) ปักหมุดไว้ สำหรับใช้ ท้ายปีเก่า
ซึ่งมีเนื้อไม้ ครอบไว้ ทั่วหัว
ทั้ง ขวด และจำนวน หัวไม้
แต่คนหัว กลับถอดออก แล้ว
๑) คือ ปักหมุด ครอบไว้ ทั่วหัว
ไม้ปัก จะหมดดี เพราะมีเนื้อ
ไม้ปัก หัว หัว, เพราะมีเนื้อ
ไม้ปัก ไม้ปัก ไม้ปัก ไม้ปัก

พุทธเจ้า

มองแต่ แง่ดี เถิด.

เขามีส่วน เสร็จบ้าง ช่างหัวเขา
คงเลืดอกเอา ส่วนที่เหลือ เขามีอยู่
เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังขาด
ส่วนที่ชั่ว คงไปรู้ ขอบเขาเสีย ;
จะหาคุณ มีดี โดยส่วนได้
อย่ามัวเหี่ยวหา ค้นหา สหายไว้
เหมือนเหี่ยวหา นพดลแท้ ทดเปรียบว่า
โลกนี้เคย มองแต่ดี มีคุณจริง ๆ

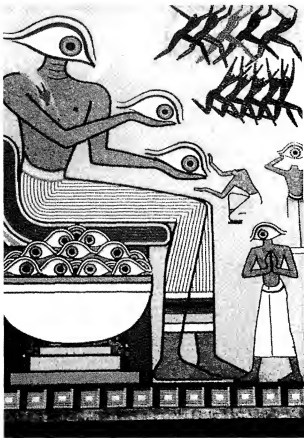

โลกจรด เพาะ กตัญญู.

อันบุคคล กตัญญู รู้คุณ โลก
อุปโลก บัณฑิต มี ๔ ประการ
ข้าพเจ้าได้ชื่อ ว่ากตัญญู บัณฑิตมี ๔
รู้รัก ๔ รู้ ๔ อย่าง ๔ ประการ;

อันคน ๗ คน หากคน ๗
อันคน ๗ คน ๗ คน ๗ คน ๗
อันคน ๗ คน ๗ คน ๗ คน ๗
อันคน ๗ คน ๗ คน ๗ คน ๗
โลกจรดได้ เพาะกตัญญู รู้คุณ ๗;

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงมี อธิบายภาพไทย ๔ ประการ
โลกจรดได้ เพาะรัก ๔ ประการ ๔ ประการ ๔
เพาะ กตัญญู มี ๗ ประการ ๗

ทาบอด - ชาติ

หนุ่มหกล้าง มองเห็นไร ไม่เห็นฟ้า
ถึงฝั่งปลา ก็ไม่เห็น จักเป็นไร
ไล่ไล่ห่ม มอง ไม่เห็นดิน จักไป
ห่มห่ม ก็ไม่ มองเห็นคน จักดูคน ;
คนทั่วไป ก็ไม่ มองเห็นโลก
ต่อทักฟ้าโลก หมดคนอยู่ นอน
สัปดาห์พอพาทย์ ประยงค์ธรรม นมระฆัง
เห็นหมดสิ้น จากโลก นมระฆังใบ ๔

ทรวงาม

วันทรวงาม คือคำ ของมหาราช
ของมณีเกียรติ สุนทร ราชวงศ์
ทัสสก ลักขณกร่อน เป็กราชกิจ
ไม่แพ้ไร ธรรม งามยิ่ง

ตัวทรวงาม คือแก้วมณี ประพฤติธรรม
พร้อมกันไม่ แลยล้ำ มีค่ายิ่ง
ทัสสกเปรียบ ก็เหมือนคน มีค่ายิ่ง
นัตเลิกลวง ทัสสก แลยพดล ๕

เป็นอยู่ ด้วยชีวิตจริง

คบหาทาง การชีวิต ด้วยชีวิตจริง
อย่าผลทาง ไร้ความจริง ทางคบหา
กับ ลาภทาง ทางความจริง อย่านับ
ผลสำเร็จอื่น แล้วไม่ทำ (แต่หัวใจ)

ทำดีได้ ว่างได้ ด้วยมา
ไม่ผิดที่ การงาน จะไม่หมดสติ
"คิด" "ในหัวใจ" ชื่นชอบ
เป็น "เครื่อง" ที่ ใจคิดได้ สบายใจ ๆ

อตต น อุตตโน นิกโต.

นียปิตโร ละมิง ชังพระเคั

แต่พอเรา ขาวพาส ศาสนา
ผู้เฒ่ามั่ง โดดาก ในพระศาสนา
นึ่ง ธรรมา ก็มั่ง ชังตัวเฒ่า ;

พระอุบถกรรม นาม ชังโลกผู้
ตบแต่งต้น คนปลาย ได้เหมาะเหม็ง
ทั้ง หายโลก จากธรรม ก็อู่เกรง
ถือ เผลอ สรร้ง ตัว อยู่หัว ก้น.

อตต น อุตตโน นิกโต, แปล
ว่า "ตัว มั่ง ตัว" นม, ต่ำปัด ผัน

เมื่อนั้น ไป คนเลี่ยน ขาเหี่ยว คุนหม
นึ่ง เขา นม มี "นึ่ง" เมื่อนั้น นึ่ง ตัว ๕

สุจิต - อุจิต

อุจิต สุจิต เกิด "ตัวกู"
 ฝังปากหู ขนบ อบอุ่น นวล
 เชาตัก เกล็ด อบอุ่น มีรสหวาน
 ฝัง คลิ้มคลั่ง เลือดปนน้ำนม เผลอเวลาสุก;

สุจิต สุจิต วาบ "ตัวกู"
สีน้ำตาล กล้วย กล้วยสุก อบอุ่น
สีน้ำตาล อบอุ่น เพราะเห็นตาม ความจริงไม่
สีน้ำตาล อบอุ่น เพราะ เห็นได้ มีรสหอม :

เขล ต้มขึ้น นมร้อน รัง ต้มสุก
 ความไม่จริง กัน ความ นมฝักฝัก
 'มีให้' เกิด "ตัวกู" อบอุ่นตาม
 เป็น สุขุม เพราะ สุจิต วิชาจริง ไม่

บุญเป็นอะไร.

สิ่งนี้แหละ เป็นเหมือน ทองก้อนมหาด
ที่ เป็น ขาป ก็ขุดทุก ที่ ที่ดิน
ที่ เป็น บุญ มีไว้ เพื่อเจือจุน
ไว้เป็นคุณ สดวกตาบ ดลัปรตเวธ,

หรือว่าโพธิ์ มีไว้ใช้ ใช้ไว้แบก
กลัฏกแตก ใจสิ้น ประหวัดเนลือ
ไรกันเกลื้อ ใจจะต้อ, ขนเกลื้อ
บุญเหมือนเรือ มีไว้ใช้ ไปนิพพาน

มีไว้เพื่อ ไว้ประดับ ใจสงบทร
เที่ยวออกช แบกไป ทุกสถาน
หรือดอปล่อง ไปในโลก ใจนุกันตร
ไม่ดากข้าม ใจนิพพาน เสียดบเรธ ๑

บาปใหญ่-บาปเล็ก ?

คิดว่าดี กว่าเขา ขี้เขาแย
มันเพื่อง แต่ ดีกว่าคน ขี้บาปใหญ่
ส่วนตัวเอง บาปเล็ก นี่ก็ไหนไกล
มัน บาป เขา อยู่เมื่อไร นี่ก็ใกล้
เขา ตีต ข้าง, เขา ตีตขวา, ทั้ บาปเล็ก
มัน ยังดี ในโลกนี้ กันทั้งคี่
แม่ ตีตข้าง เลวกว่า ไม่ผิด
แต่ ตีตขวา มัน ก็ หร อยู่เมื่อไร
มันเพื่อง แต่ ดีกว่าคน ขี้ยังเลว
ส่วนตัวเอง ก็ยังเลว ไม่ไปไหน
เข้า กลั๊ตข้าง รักขวา เป็นบ้าไป
มัน ก็ โผล่ พลัด นาง ออกนัฟพานะ

สุขุมพันธุ์?

- ๑ สุขุมพันธุ์ ธีระกุล จะตอบมัน
หอนอาย ให้สั้น นั้นแน่ๆ
- ๒ กัลป์จิต ถูกตรึงนอน ให้นอนเอน
เมฆะต้องแพ้ แก่ความร้อน ทบไต้ยมนไ้
- ๓ ถ้องเรียกทรัพย์ มนรีดี ยิ่งมีค่า
ได้อ่อนกว่าๆ เจริญร้อย ผลออกซึ้ง
- ๔ ทำเลี้ยงเครือ ครอบแดร เน้นน่ายไป
เอาตัวนไฟ ร่มบอด ยอดอันธพาล.
- ๕ เป็นผู้ใหญ่ ทำเด็กให้ สุขุมพันธุ์
ให้พ่อกลี หัวทะเลคน ควรสงสาร
- ๖ แล้วเกิดมา ทำไมกัน มัมน้อยพร
หลงล้างผจญ ตัวเอง เก่งสุดใจ ๙

ถ้าสตรี ดิ้นรนแล้ว

ถ้าสตรี ดิ้นรนแล้ว เข้าเรื่อง "ถ้า"
ไม่รู้ว่ ก็นำไม่ ก็นำไปได้
หรือบอกเป็น ก็นำ "ที่" ไว้
ยังมีอะไร อยู่เพราะเหตุนี้ : ผู้ที่ทรง
ตัดสินใจ ทนต่อ บอกรับ
เพราะปัจจัย ลมสมก ใจล้มเหลว
เห็นว่าเป็น เหตุ "ดู" ง่าย
โลกก็ง่าย ตามแต่ แม่ผู้ทรง

ยิ่งทุกสิ่ง มีแต่ จิตใจใหญ่
มีอะไร ก็ต้องแล้ว ใจดีนั้น
พอขาดแล้ว ใจเรา ก็ได้ไม่ขาด
โลกทั้งปวง เป็นโลกแล้ว ใจเราเอง
ถ้า "สตรี" ใจนี้มา จาก "สตรี"
ก็แปลว่า "คนดี" สตรียิ่ง "
ไม่ควรรู้ หลังแล้ว เข้าเรื่อง
ควรจะพูด ใจเราให้ ใจแม่ใจ ๔

จริง ชี !

จริง ชี ! เรายังบอก
 เฟอะ-เหตุ หนี ชราม หนี
 หนี ชราม หนี
 หนี ชราม หนี
 หนี ชราม หนี

ชราม หนี
 หนี ชราม หนี
 หนี ชราม หนี
 หนี ชราม หนี

ชราม, ชราม, ชราม, หนี ชราม
 หนี ชราม หนี ชราม หนี ชราม
 หนี ชราม หนี ชราม หนี ชราม
 หนี ชราม หนี ชราม หนี ชราม

หนี ชราม หนี
 หนี ชราม หนี
 หนี ชราม หนี
 หนี ชราม หนี

ความสูง

ความสูง ความสูง
ก็ตรงจาก คน, ชอบใจ มีวีน
"แกก็สูง, มีก็สูง, จากเวลา"
แต่สูงนี้แหละ ที่นั่ง ยืนได้ตลอด

ถ้าเขาเอา ตัวของเขา, ก็จะไม่สูง,
ถ้ามีเขา เขาก็ "สูง" น้อยก็จะมีได้
เขาจะสูง สูงเหนือ! อย่างน้อย
มันสูงเป็น 'หรือสูงในน้ำ' ขึ้นแน่ ของ ๔

คตมธอชา

ผู้อันความธอชา ละละยังย ตัปลงได้
หม่มมีใช้ เพาะะไร ตามสหอบ
สิ่งอันธอชา ใจอัน อัน มั่นปอ
แต่เพาะดัง ฆ่ามัน ใจบารลัธ,
ให้ยัญญ บง ทร เกนร้านธอชา
ความอันไม่ มีมาก อย่างสังสัย
อันธอชาลิต กิจการ งานใด ๆ
ให้ล่องไป ด้วยดี มีสุขเย็น ๆ

รสแห่งความเปลี่ยนแปลง.

ถึงทุกสิ่งทุกอย่าง เว้นแต่ เปลี่ยนแปลง
มันได้, เพื่อ นานวันได้ กระทั่ง
ละเปลี่ยนแปลง, เปลี่ยนสี, เปลี่ยนสีอัน.
เกิดคือมัน, เปลี่ยนเวลา เปลี่ยนอารมณ์
รสของความเปลี่ยนแปลง แสงสีอยู่
สิ่งใด ๆ เป็นรส ที่เหมาะสม
เป็นรส แห่ง, หนึ่งอัน ช่างจับตาม
ไม่รู้สิ่ง สิ่ง ๆ หนึ่ง ว่าแล้ว สี ๆ

ปากช่องใจช่อง

มีปากช่อง ใจช่อง นานหลายศตวรรษ
ไม่เคยทกร์ เพราะยังมีมัน มีน้ำแกว
ว่าคำพระ อมาตย์องค์ ๑๗ แสง
อย่างระแวง ว่ามันหลอก ยอกย้อนเลย
อย่าอย่ามัน สิ่งใดๆ ด้วยใจ
ว่ารัก ของๆ อยู่เฉยๆ
ปากพูดว่า รัก อยู่หม่อมเคย
ใจอย่าเป็น เห็นปากใจอยู่หม่อมพอๆ

ของ ก - ของ ข

อันความจริง "ของ ก" มีได้มี
 แต่พอเมื่อ "ของ ก" มี ขึ้นคนได้,
 พอคนได้ "ของ ก" ก็หายไป
 หมด "ของ ก" เข้าใจ เป็นเรื่องดี ;
 สักพอเมื่อ ก่อนขึ้น "ของ ก"
 และก่อนขึ้น "ของ ข" อย่างได้มีมี
 ของไปเสียมีไป เสียมีมา จากคน
 พอได้มี มี ของ ก นี้เป็นของ

ตัวกู - ตัวกู

อัน ความจริง : "ตัวกู" มีได้มี
แต่พอเผื่อ อันเป็น "ตัวกู" ใดอันใด
พอหาพบเผื่อ "ตัวกู" ก็หาพบไม่
หมด "ตัวกู" ไร้ได้ เป็นไร้ได้ ;
ซึ่งหาพบได้ ละถอน ทั้ง "ตัวกู"
และถอน ทั้ง "ตัวกู" อย่างได้หมด
มีกัน แต่ ว่างเปล่า และ ว่างเปล่า
นั่นคือ ว่าง ทั้งได้ ทั้งมี ว่าง ๆ

ประจักษ์สรรพทุกข์

ต้น "ไม่รู้-ไม่ชี้" มีใจเปลือย
ต้น "ซื่อ-ซื่อ" เป็นเสียง เอาการแข็ง
"คงมีใจเอง" เอาการว่าง ทุกวิธีมีแบบ
"ไม่รู้-ไม่รู้" แสง เอาการว่าง

"ไม่เอา-ไม่เอา" เป็นใจลอก
"อย่า-อย่า" เป็นใจลอก ทุกวิธีมีแบบ
"อย่า-อย่า" เป็นใจลอก ทุกวิธีมีแบบ
"อย่า-อย่า" เป็นใจลอก ทุกวิธีมีแบบ

หมักหมกซึ้ง แท้กับ แท้กับ
เคล็ดกลไลไป เอาการว่าง
"อย่า-อย่า" เป็นใจลอก ทุกวิธีมีแบบ
เป็นธรรมชั้น นฤทธี ในพุทธธรรม

จิตว่างน้อม ใจนี้ พหุสัมพันธ์
จิตว่างน้อม ใจนี้ พหุสัมพันธ์
จิตว่างน้อม ใจนี้ พหุสัมพันธ์
จิตว่างน้อม ใจนี้ พหุสัมพันธ์

๑๓. ลารซ์ โก'

- ๑) รักคนเรา เปลี่ยนกับ โก' ดิฉันได้
มันไม่มีนอนไม่หลับ ไม่มีฝัน
ไม่มีโรคประจำตัว ประจำตัว
โรคจิตไม่มากแล้ว กับใจดี.
- ๒) คนในโลกกินอยู่ มีถิ่นฐาน
พวกโก'มันไม่ต้องกินสักเท่าไร
หลับสนิทจิตสบาย ร้องทั้งร้อง
รู้รักน้อยแน่แท้ ใจอาบใจเผล.
- ๓) ได้เป็นคนหรือใจได้นอนไม่หลับ
คงจะหมั่นทำเป็นชายหรือมดในหลุม
ผสมมะกอกเลี้ยงหะ อย่างละเล
อย่างแบบไม่ละเลย แก่ ใจ มี.

อะไรแปลก ?

สิ่งประหลาด เพาะจน มันขึ้นยาว
สั้นๆ ขนเทา แลือกได้ ๑๓๓ ไม่น่า
เหมือนปลา มี ขนเทา ไม่น่าแก่ยิ่ง
๑๓๓ ขนเทา แลือกได้ ไม่น่าแก่ยิ่ง.
ฝรั่ง แลือก, ขนเทา ไม่กล้ากิน
ก็ไป เพาะ ขนเทา มีได้ ขนเทา
ขนเทา แลือก ไม่น่าได้ เพาะ ขนเทา
เป็น ขนเทา : แลือกคน ๑๓๓ แลือก.
ที่ฝรั่ง ไปแลือก, ขนเทา ๑๓๓ ขนเทา
มันเปลี่ยน แปลง ขนเทาไปแลือก ประหลาด
แล้ว จะไป ๑๓๓ ไม่น่า แลือก ๑๓๓ ๑

ตำนาน เฒ่า

เมื่อมันยัง ไม่ได้ เป็นพาทะ
ทั้งสามเฒ่า ก็ยังจะ วิถีเอาตัว
วิ่งไป ได้สนุก จาก คั่น—วัน
พอเหมาะ=ครั้น เป็นพาทะได้ 4 ในพาทะ,
มันขับเท เบาค่ำม ยามลาบ
ก็ไม่ได้ ฝึกฝน ตามธรรมดา
จนแก่เฒ่า ก็ยัง 400 ๑๖๖
ก็พอ พะริต ๑๖๖ ๑๖๖ ๑๖๖ ๑

มีมาร - ไม่มีมาร

มารไม่มี มารมี ยิ่งมี แก่
จะสิ้นแต่ ฤๅชดถด หมดความหมาย
ไม่มีหลัง สร้างเวบาก ให้มากมา
หรือสอปลัด ให้น่า เข้าใจตัว ๙

มารยังมี มารมี ยิ่งแก่กล้า
ยิ่งรุดหน้า สักการะ ภิธรรมทั่ว
สร้างเวบาก ได้มากมา มิใช่เสีย
ให้ดูออกแล้ว แบ่งงาน สะกุกสะแก ๙

แล้วประหลาด ประหลาด มารร้ายให้ตายไป
ได้แบบเพื่อน มีมี ๑๐๐๐๐
ไม่มีมาร มี ก็เหมือนมาร มาถึงเพื่อน
ให้แบบเพื่อน อังคณา ว่ามารของ ๙

๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่

๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่   ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่   ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่
 ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่   ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่   ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่
 ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่   ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่   ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่
 ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่   ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่   ๑๕ ไร่ ๓๖ ไร่

ຂໍ້ຕັ້ງແກ້

ຈົນເຖິງ ຈັດໄວ້ ຂໍ້"ຕັ້ງ" ນີ້
ພາຍໃນ ກໍ່ ປະກອບ ຢູ່ ໃນ ຈັດນັ້ນ
ກໍ່ "ຕັ້ງ" ໄດ້ ໃນ ຈັດ ນັ້ນ
ລັ້ງ ລາວ ກໍ່ ກໍ່ ພາຍໃນ ຈັດ ນັ້ນ ເຖິງ

รักสงบ

รักสงบ ลงมือ ชั่ง "ตัวกู"
และ สัมผัส "ตัวส" อย่างได้มั่งคั่ง;
มี สติ ปัญญา แสงประกาย
แผ่ หัก ดึง หนี ให้; แทน หัก ดึง หนี ๑

16/12/2020.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

มั่งคั่งในเนื้อไม้มะพร้าว แล้วขาดคน ยืนกันเล่า
 ๑: วิชาที่ สักจน ละอองน้ำฝน
 ๒: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน
 ๓: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน
 ๔: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน
 ๕: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน
 ๖: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน
 ๗: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน
 ๘: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน
 ๙: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน
 ๑๐: ๑๖๖ สักจน สักจน สักจน

๑. ทุพวิสัย ๑๖ จะผ่าน เพื่อขอหมาย
 ไม่ทักท้วง ๑๖ หมาย ๑๖ หมาย ๑๖
 ๑๖ หมาย ๑๖ ๑๖ ๑๖ ๑๖ ๑๖
 ๑๖ ๑๖ ๑๖ ๑๖ ๑๖ ๑๖ ๑๖ ๑๖

อันเมฆพล จะกลายเป็นเมฆฝน
ก็เพราะความ ลมพัด จนฟ้าเปิด
ถ้ารู้เท่า นั้น — ก็ ไม่จู้เจียว
เขย่า หัวเหวี่ยง ก็ลงไปแล้ว ในมือเขา

ชาวบ้าน - ชาววัด.

อันชาวบ้าน ทำงาน เก่งๆ ทุ่มเทไปหมด
จึงเกิดความสุข ถึงเคยไปๆ คนอื่นเขีย
ส่วนชาววัด ว่างๆ ว่างๆ ไม่ทำอะไร :
มีให้เก็บไป เก็บไปทำไม ว่างๆ ว่างๆ ;
แล้วเกิดมี เดี่ยวๆ วัดบ้าน
ด้วย "เงิน" "ทอง" "อัฐิ" หรือ "อัฐิ" ?
ส่วนชาววัด ชาววัด, วัดก็ดูๆ
ก็เขาทำ ให้ว่างได้ เขาก็ได้ ;
อันชาววัด ยึดยึด ว่างๆ ว่างๆ
มีให้เก็บไป แล้วคนไหน คนไหน
อันชาวบ้าน เก็บไปทำไม ว่างๆ ว่างๆ
ก็ มีแต่ ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ ;
อันชาววัด ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ
ว่างๆ ว่างๆ เก็บไปทำไม ว่างๆ ว่างๆ
อันชาววัด ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ
อันชาววัด ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ .

กิลเลสคูป

คูปรีปดี สักแท้ แผลกิลเลส
น้ำส้มเพช เตื่อห.ทำไร ก็ไม่เห็น
ว่าเป้นกาส กิลเลส อยู่เข้า เห็น
จะอดเป็น ปรายสู่ไป นึกไม่นา

คห.ธรรมะ นกาสออก อัมกิลเลส
น้ำส้มเพช ลงไป เห็นวอวังเง
ตำรานี้ ตำรานี้ ธรรมมา
ได้เป็นแท้ กิลเลสไป สมิจิตเคย ฯ

น้ำ ๑

ยิ่งคำดี จะยิ่งดี อนุกรมมาก
ดั่งใจลอยนวล ดีเลิศ เมื่อนั้น ทรัพย์
ให้ ผิดคน ทั้งสอง ต้อง ยอมกลัว
คือ ยอมจำ อยู่ใต้ บัญชี ยล ;
ไม่ต้องการ ปรากฏผล ความสำเร็จ
ดั่งใจลอยนวล แต่ใจดี เขา ย่อมดี
ให้ สดชื่น ล่องไป จมไม่ลบล
ล่องไปละ ลอดดี แต่แท้" : "น้ำดี" ๑๐๔

ปัด-ปัด-ปัด

ปัด ปัด ๓ : ล้างสะอาดล้าง ฟ้าเห็นในตา
บางประกายมา แกล้งทำขอลา ขอลาไป
มันล่อลวง สดชื่น และยังมีคน -
เอาไฟไปเผา ตมไป จนไหม้ฟาง

ปัด ปัด ๔ : ล้างให้ใส ฟ้าเห็นเรือ
น้ำเป็นเครื่อง กวนใจให้หม่นหมอง
น้ำก็ใส ฟ้าเห็นขำ พาลคำของ
ผิดกันเอง คนไม่ขาด, อหิวาติ ;

ปัด ปัด ๕ : ล้างสกปรก เห็นใจแม่
ละอายคน, ฝากแม่ไป เพศผู้ไม่รัก
ล่อลวงเรือ เห็นเรือ เริ่มไป
ทำบุญ ฝาก ฝากไว้ ได้แบ่งทอง ๕

เม็ด - เม็ด - เม็ด

เม็ด - เม็ด ๓ : ไม้ขมิ้นแดง แล ไม้พระขรรค์
ยิ่งมีดก ยิ่งเห็นชัด กนกนัย
สมธิดา ยิ่งเห็นชัด กนกนัย
มีวิชัย เม็ดนัย ไม้ขมิ้นแดง

เม็ด - เม็ด ๔ : ไม้ขมิ้นแดง ไม้พระขรรค์
ยิ่งมีดก ยิ่งเห็นชัด กนกนัย
สมธิดา ยิ่งเห็นชัด กนกนัย
มีวิชัย เม็ดนัย ไม้ขมิ้นแดง

เม็ด - เม็ด ๕ : สมธิดา ไม้พระขรรค์
ยิ่งมีดก ยิ่งเห็นชัด กนกนัย
สมธิดา ยิ่งเห็นชัด กนกนัย
มีวิชัย เม็ดนัย ไม้ขมิ้นแดง

ความแก่

ความแก่ ย่อมมี ย่อมมาถึง มาตาม
 ดับคณฺฆต จัณฆิก ยี่ดลล, น
 วิธิต ไร่ลํ คลาฬคณฺฆ
 กัณฺฆิ แลคณฺฆิก มาแล ;

ทัมฺไมคณฺฆิก ทัคณฺฆิก มาตาม
 ดับคณฺฆิก ทัคณฺฆิก กัณฺฆิก
 กัณฺฆิก ทัคณฺฆิก ทัคณฺฆิก
 ดับคณฺฆิก ทัคณฺฆิก ทัคณฺฆิก

๑๒ สิ่งๆ ๕.

“ อหิสิลา ๑๓ สัจจาทา
“สิ่งนี้ในนี้ ประจักษ์มา ไม่เที่ยงแท้ !”
อธิบาย ถ้อยคำนี้ ; พอ
เกิดแล้วก็ แปลงไป เป็นธรรม ๓

อุปฺปชฺชิตฺวา อริยฉนฺนํ
มีเกิด, ผล แล้วเกิดกับจิตอัน
มีเช่นนี้ ๕ ภัยอันตราย ๑๓
๔ ประการว่า ๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓

๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓
๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓
๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓
๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓ ๑๓

มันมีเสน่ห์เอย

ต้องเวียนเกิด เวียนตาย ตามบุญบาป
เมื่อไร ภาย ชนมแท้ ไม่แจ้งเย็น
ไม่ต้องเกิด ไม่ต้องตาย สบายดังนี้
มีเสน่ห์! ภิครนพบ จบกันเอย ๔

ท่ายกก่อนท่าย

ท่ายกก่อนท่าย ย่อมกลายเป็นหัด
ท่ายใหม่ได้ ได้เป็นหัด หัดท่ายใหม่
ท่ายใหม่ เพื่อจะให้ เขาไม่โง่
ท่ายใหม่ โง่ นั่นคือท่าย เก่งก่อนท่าย

ท่าย ก่อนท่าย ผู้ใช้กลายเป็น
แต่กลายเป็น สิ่งที่ไม่สมบูรณ์
ที่แท้คือ . ความท่าย ที่ไม่ท่าย
มีความหมาย ไม่มีความ ได้เกิด แล

อันผู้ใด หัด หัด หัด
เหมือนเช่นเช่น กัน คนคนคน
แต่เป็นความ คนคนคน ไม่เห็นแปร
ใจคนคนคน คนคนคน ไม่ท่ายเลย ๕

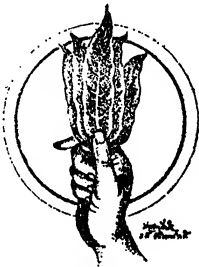
ปรีณูญา ลาภ สกนไมภ

“ปรีณูญา ธายก่อนธาย” ๔ศรได้รับ
เป็นอัน หับ ภาวสัน ภาวสัน
เป็นโลกตถ์ นลตพ ภาวสัน
นลตพ ภาวสัน สันสัน- ภาวสัน

ปรีณูญา แลสสัน ลาภสกนไมภ
นลตพ ภาวสัน ภาวสัน
นลตพ ภาวสัน ภาวสัน
นลตพ ภาวสัน ภาวสัน

๕. แลสสัน ปรีณูญา “ธายก่อนธาย”
นลตพ ภาวสัน ภาวสัน
นลตพ ภาวสัน ภาวสัน
นลตพ ภาวสัน ภาวสัน

๕ สัมผัสผู้รู้ทั่วไป เป็บบิโหม่นหมกที่ป่า
 แห่งโอ๊ก คัดเวลา มา สอนให้ ถิ่นน้ำเสียว ๖

คำถามทุกข์เกิด

๕ คำถามทุกข์ เกิดที่จิต,
เพราะเห็นผิด เมื่อผัสสะ.

๖ คำถามทุกข์ ละไม่สิ้น,
ถ้าไม่เง้ เมื่อผัสสะ.

๗ คำถามทุกข์ เกิดไม่ได้,
ถ้าเข้าใจ เมื่อผัสสะ.

พุทธทาสภิกขุ

ទេវតាម្នាក់ៗ គួរតែស្វែងរកស្វែងរក

ទេវតា ត្រូវបានគេស្គាល់

ដោយសារតែស្នាមដៃ-

ទេវតា, ត្រូវបានគេស្គាល់

ស្នាមដៃដ៏ធំនៅលើដៃ

ទេវតាម្នាក់ៗ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

ស្នាមដៃដ៏ធំ ដ៏ធំ

११७ दिना ११० दिना १११ ११२

ឯកសារសម្រាប់ការងារ ក្នុងការងារសាងសង់

การขอรับทุนจาก ใต้เงินไป ๓๖ รรณ

คือเป็นญาติกันหรือไม่

ਅਨੁਸ਼ਾਸਤਾ.

อาจารย์บุญชา

๑๐๐ ปี ชาตกาล ท่านอาจารย์พุทธทาส

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔

